

Nr 154.

Av herr **Theelin**, om utredning angående sjukhjälp åt vissa extralärare.

Då, på grund av den rådande ekonomiska depressionen, proposition angående lönerreglering för befattningshavare vid undervisningsväsendet icke framlagts till 1932 års riksdag, har detta för Sveriges extralärarekår, förutom de ofrånkomliga ekonomiska konsekvenserna, medfört även andra synnerligen beklagliga följder av snarast social innebörd. Allmänt känt är, att extralärarnas anställningsförhållanden äro synnerligen egendomliga och föråldrade. Sedan många år tillbaka har denna kategori lärare försökt få till stånd en ändring i berörda avseende, och vid alla hänvändelser till statliga myndigheter ha vederbörande erkänt det berättigade i de framställda kraven, men alltid ställt frågan på framtiden med motivering, att en slutgiltig lösning borde anstå till en motsedd lönerreglering. 1928 års lönekommitté har också i sitt "Betänkande med förslag till lönerreglering för befattningshavare vid undervisningsväsendet" gått in för att "tillförsäkra huvudgrupperna av icke ordinarie befattningshavare inom undervisningsväsendet mera betryggande anställningsförhållanden". Dessa för extralärarekåren livsviktiga frågor hava nu i likhet med lönefrågan ställts på framtiden, måhända för åtskilliga år. Att under sådana förhållanden en märkbar oro gjort sig kännbar inom kåren, som räknar ett stort antal medlemmar med lång tjänstgöringstid och därtill i många fall med skyldigheter som familjeförsörjare, är icke ägnat att förvåna. Av de moment, som bidra till att skapa otrygga förhållanden, är särskilt frånvaron av sjukhjälp det, som med nu rådande befordringsutsikter mer än annat försätter dessa statstjänare i en ogynnsam undantagsställning. För en extralärare föreligger nämligen den risken att redan efter en ganska kort tids sjukdom ställas på bar backe. Hittills har den e. o. läraren vid sjukdom kunnat utfå understöd blott för återstoden av den tid (läsår eller termin), som hans förordnande omfattar. Blir han sjuk t. ex. under sommarferierna och ej kan återinträda i tjänst vid höstterminens början, får han intet understöd, han må ha tjänstgjort hur länge som helst. Denna olägenhet bör, i väntan på en slutlig lönerreglering, genom en provisorisk anordning avhjälpas, och det synes mig, att detta skulle kunna ske utan ändring av nu tillämpade avlöningssystem och utan några större kostnader för statsverket.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning angående sjukhjälp enligt samma grunder, som gälla för e. o. befattningshavare vid kommunikationsverken och övriga statens nyreglerade verk, åt extralärare, som är berättigad till förhöjt arvode enligt kungl. kungörelsen nr 112 år 1931.

Stockholm den 20 januari 1932.

Arvid Thelin.
